

N. E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Επί της διασταυρώσεως των οδών Πειραιώς και Γερανίου, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ δρ. N. 8 » » ἑξαμ. » » 5 » ταῖς ἐπαρχ. ἑτησίᾳ » » 10 » » ἑξαμ. » » 6. » τῶ ἐξωτερ. ἑτησίᾳ φρ. 15.	Αἱ Ῥωσίδες Παρθένοι ἢ σκηναὶ τῶν Μηδενιστῶν. — Βικτωριανὸς Σαρδού. (τέλος) — Βολταίρος — Κηρέϊα Ναπολέοντος. — Ποικίλα.	Ἐν Ἀθήναις λεπτὰ 10. » ταῖς ἐπαρχίαις .. » 15. » τῶ ἐξωτερικῶ ... » 25. Φύλλα προηγούμενα » 50.

Ἡ ΑΡΤΕΜΙΣ ΤΟΥ ΠΟΑΤΙΣ

ΕΡΩΜΕΝΗ ΕΡΡΙΚΟΥ ΤΟΥ Β' ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΑΙ ΡΩΣΙΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ'

Ἡ ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΔΕΝΙΣΤΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ ΚΥΑΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

— Ἴδού τώρα, ἐπανάλαβεν ὁ Ναρκίλειφ, σπουδαία τις εἰδήσεις:

Συνέειχ' ἕως προηγούμεν ἀριθ. 30, 31, 32, 33, 34.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΔΟΝ ΡΟΣΤΟΦ

«Ὁ προδότης Ἀχιμ Νικονόφ ἐφρονέθη παρὰ τῶν ημετέρων, οἵτινες τὸν ἐκτύπησαν δι' ἐννέα βολῶν πολυκρότου καὶ ἐπέθεσαν ἐπὶ τοῦ στήθους του τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην: «φρονηθεὶς ὡς καταγγεῖλαι τοὺς βώσσους κοινομιστὰς.» Ἡ ἐπιστολὴ προστίθησι: «Διωκόμεθα ὡς ἄγρια θηρία· συλλαμβανόμεθα. Πιγόμεθα εἰς τὰς φυλακάς. Διὰ τὰ ἀποσπάσωσιν ἀφ' ἡμῶν τὰ δόγματα τῶν συνεχῶν μας, υποβάλλουσιν ἡμᾶς εἰς

φρικαλέα βασανιστήρια· καὶ ἐν ὄρισταμέθῃ τὰ ἀπαισιώτερα μαρτύρια διὰ τὸ κλιὸν τοῦ λαοῦ, εὐρίσκονται ἄνθρωποι ἄτιμοι καὶ ἀσυνείδητοι οἵτινες ἐκ τρόμου ἢ ἐξ ἀπληστίας μᾶς προδίδουσι μᾶς παραδίδουσιν εἰς τοὺς ἀμειλίχτους ἐχθροὺς μας. Ἐρχομεν λοιπὸν συνείδησιν ὅτι ἐπράξαμεν ἔργον ὑψηλῆς δικαιοσύνης πληγνάντες τὸν προδότην ἐκεῖνον. Εἰς τὸ ἐξῆς θέλιμεν προφυλάττεσθαι κατὰ τοιούτων προδοτῶν.»

ΒΟΛΩΝΙΑ

«Ἡ πριγκηπέσσα Τιζιανὸφ μᾶς γρά·

φει ὅτι ἀπεφάσισε νὰ συνάψῃ πλαστὸν γάμον μέλλοντα νὰ τὴν καταστήσῃ κυρίαν τῆς παρουσίας τῆς μητρὸς τῆς, ὡς τὸ ἐπίαξεν ἄλλως τε ἡ Αἰκατερίνα Καμπρεδελίτσε.»

— Ἐπιδιοκιμάζομεν τὸ τοιοῦτο σχέδιον, προσέθηκεν ὁ Ναρκιλέφ.

— Ἴδου τώρα ἐπιστολὴ ἐξ Ὀδησσοῦ, ἐξηκολούθησεν ὁ Ναρκιλέφ.

«Κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἡμετέρων, ἡ κυβέρνησις, θέλουσα νὰ ἐκλύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, πέμπει μεταξὺ αὐτῶν πρῶτορας μετημφιστευμένους διὰ νὰ ἐπιτηρῆ τὰς ἐνεργεῖας ἡμῶν. Ἄλλ' εἰς ἐργαστάσιόν τι ὑφασμάτων ἀνεκαλύφθισαν αἰσχρῶς, καὶ ἐπειδὴ ἠπειλήθησαν ἐγένοντο ἄφαντοι. Κατ' ἀρχὰς ἀνεγνωρίσθησαν ἐκ τῆς ὁμιλίας τῶν, ἔπειτα ἐκ τῆς ἀδεξιότητος μεθ' ἧς ἐεργάζοντο.»

— Τῶνόντι, εἶπεν ὁ Σιλίνος, δὲν ὑποστηρίζονται ὡς ἡμεῖς ὑπὸ μεγάλης σκέψεως ἢ ὑπὸ φλογερᾶς πίστεως. Πῶς βάνουσι χωροφύλακες, ὅσον καὶ ἂν πληρωθῶσι καλῶς, δύνανται νὰ μάθωσιν ἐπάγγελμά τι, νὰ ἐργάζονται δεκατέσσαρας ὥρας τὴν ἡμέραν, νὰ ζῶσι τὴν ἀθλίαν ζωὴν τῶν ἐργατῶν; Δὲν πρέπει νὰ φοβηθῶμεν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς κατασκοπείας; μετ' ὀλίγον θὰ κουρασθῶσιν.

Ὁ Ναρκιλέφ ἐπανελάβε·

KIEBON

«Οἱ ἡμέτεροι φίλοι ἐν Κιέβῳ κατῴρωσαν νὰ σχηματίσωσιν ἑνθερμον ὁμιλλον· ἀλλὰ πιεσθέντες ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς μετέβησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Βολωνίαν.»

ΜΟΣΧΑ

«Ἐξαιρετὰ νέα. Τὰ πάντα βαίνουνσι κατ' εὐχὴν. Ἡ νέα κοινωνικὴ ἐφημερίς ἐξησφαλίσθη δι' ἐκτυπώσεως εἰκοσι χιλιάδων ἀντιτύπων. Ὑπάρχουσι τώρα δύο σύλλογοι ἀκαμάτων προσηλυτῶν ὅτινες ἀρχίζουσι νὰ λάμπωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βλαδιμίρην καὶ μάλιστα μέχρι τῆς Πέρμης.»

ΕΚΑΤΕΡΙΝΟΣΛΑΒΗ

«Τρεῖς νεάνιδες ἐκ τῆς καλῆς ἀριστοκρατίας ἐγκατέλιπον τὴν οἰκογένειάν των, καὶ ἀπ.λοποιήθησαν. Ἐβῆσαν δὲ εἰς Αἰκατερίνοσλάβην ἐνδεδυμέναι ὡς ἐργάτιδες ἐργοστασίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουσι τὴν ὑφαιτικήν, ἐδέχθησαν μετ' ἀξιοθαυμάστου γεννηιότητος κατωτάτας ἐργασίας.»

«Πρὸ ὀκτὼ μόλις ἡμερῶν εἶναι ἐδῶ, καὶ ἤδη κίνησάς τις ἐγένετο ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν ἡμῶν. Τὸ ἐσπέ-

ρας εἰσέρχονται εἰς τὰς καλύβας καὶ κτηγούσιν εἰς τοὺς χωρικοὺς τὸν νέον λόγον. Καὶ ὑποπτεύουσι μὲ τὴν καταγωγὴν των, ἀλλὰ σήμερον οἱ χωρικοὶ εἶναι ὀλιγώτερον δὺςπιστοὶ ἢ πρότερον.»

ΝΙΑΖΙ — ΝΟΒΟΓΟΡΟΑ

«Ἡ Ἰθα Παλέιμ ζῆτει νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς ἐταιρίας μας. Ἄλλ' εἶναι κόρη κακῆς διαγωγῆς, ῥαδιούργος ἐμεταλλευομένη τὸν ἔρωτα τὸν ὁποῖον συνέλαβε δι' αὐτὴν ὁ Ἰουδαῖος Ἰσαάκ. Μὰς προτείνει νὰ κατορθώσῃ νὰ ὑπογράψῃ ὁ γέρων αὗτος διαθήκην δι' ἧς νὰ μᾶς κληροδοτῆ ἑκατὸν χιλιάδας ρουβλίων.»

— Γράφατε ἀμέσως ὅτι δὲν δεχόμεθα, ἀνέκραξεν ὁ Σιλίνος. Ἡ ὑπόθεσις ἡμῶν εἶναι πολὺ καθαρὰ καὶ πολὺ ὠραία καὶ δὲν θέλομεν τοιοῦτους συμμαχοῦς.

ΡΙΑΖΑΝ

«Μᾶς ζῆτοῦσι πενήτηκοντα χιλιάδας ἀντίτυπα ἐκ τοῦ φυλλαδίου τῶν Γεσοσάρων ἀδελφῶν, δύο χιλιάδας ἐκ τοῦ φυλλαδίου διατὶ ἡ γῆ δὲν ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς; πέντε χιλιάδας ἐκ τῶν Ριζοσπαστῶν, ὑπὸ Σοκολόφ, καὶ τέλος χίλια ἀντίτυπα τῆς ἐπαναστατικῆς ἐφημερίδος.»

— Ὁ Κλέμεντς θὰ ἀποστειλῇ πάντα ταῦτα αὐρίον.

ΓΡΟΔΝΟ

— Ἄ! κακὴ εἰδήσις! ἐξηκολούθησεν ὁ Ναρκιλέφ. Οἱ φάκελλοι τῶν φυλλαδίων τοὺς ὁποίους μᾶς ἐπεμπεν ἐκ Γενεύης ὁ Μιχαὴλ Φεδερόφ κατεσχέθησαν εἰς τὰ μεθόρια. Ὁ Σουβαρέφ συνέληφθη.

— Φίλτατε Κορμῶφ, εἶπεν ὁ πρίγκηψ θὰ γράψετε ἀμέσως εἰς τὸν Φεδερόφ νὰ στείλῃ νέους φακέλλους, λαμβάνων καλλιτέρας προφυλάξεις.

— Ἄντι νὰ ἀποστειλῇ τοὺς φακέλλους δι' τῶν ὁρίων τῆς Πρωσίας, πρέπει νὰ μᾶς τοῦ διευθύνῃ, ὡς πράττουσιν οἱ ἐν Λονδίνῳ φίλοι μας, εἰς Κουντοϊέβον-Ὀστρόβ, ὅπου εἰς τῶν ἀφρωσιωμένων ἀδελφῶν μας, ὑπάλληλος τοῦ τελωνείου, ἀναλαμβάνει νὰ μᾶς τοὺς διαβιάσῃ.

ΤΒΕΡΗ

— Ἴδου τώρα ἐπιστολὴ τοῦ ἀδελφοῦ μας Σαρτόφ. Σκοπεύει νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Σιβηρίαν μετὰ δύο ἡμέρας μετημφιστευμένος ὡς ἔμπορος Ἰουδαῖος. Ζητεῖ τὰ ἔγγραφα μας. Εἶναι ἔτοιμον τὸ δέμα;

— Ναί, εἶπεν ὁ Σωφρόνιος.

— Αὐρίον ὁ Κλέμεντς θὰ τοῦ τὸ φέρι, ὡς καὶ ἐξήκοντα χιλιάδας ρουβλίων, μετὰ καταλόγου διανομῆς, ἀναλόγως τῆς θέσεως, τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν φίλων μας.

— Ἄλλως τε δέ, προσέθηκεν ὁ Ναρκιλέφ, αἱ τελευταῖαι ἐκ Σιβηρίας εἰδήσεις εἶαι καλά. Ἐχομεν ἐκεῖ τοὺς μᾶλλον βεβαίους συμμαχοῦς μας. Ὁλοὶ οἱ Πολωνοὶ καὶ ἐξόριστοι κοινωνισταὶ σχηματίζουσι μερίδα ἐπιφοβόν.

Συμμαχοῦντες μετὰ τῶν ἰθαγενῶν, φυσικῶς ἀποτροπιάζομένων τὴν ῥωσικὴν κυριαρχίαν, θὰ κατορθώσωσιν εἰς τὴν Σιβηρίαν, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ἐξέγειρσιν ὁμόθυμον.

ΓΕΝΕΤΗ

Ὁ Φεδερόφ μᾶς γράφει ὅτι τὸ ἐν Καρούργῃ τυπογραφεῖόν μας μετὰ δυσκολία ἐπικρεῖ εἰς ὅλας τὰς ἐκ Μόσχας. Κιέβου καὶ Ὀδησσοῦ ἀπευθυνόμενας αὐτῷ αἰτήσεις; περὶ φυλλαδίων, καὶ ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν μεγάλων ἐξόδων τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ κινδύνου κατασχεσε εἰς τὰ μεθόρια, θὰ ἦτο ἐπάναγκες νὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἐν Πρωσίᾳ τὰ μυστικὰ τυπογραφεῖα.

— Ἐχει δίκαιο; εἶπεν ὁ Σιλίνος.

— Ἀκριβῶς, ἐπανελάβε ὁ Κορμῶφ, μᾶς γράφουσι ἐκ Καρκόβου ὅτι εὗρον τὸ μέσον νὰ συστήσωσιν ἐν ἐντὸς αὐτῆς τῆς οἰκίας ὑψηλοῦ προσώπου.

Ὁ Φεδερόφ προστίθει ταῦτα:

«Πρὸ πάντων, ὑπομονή! μὴ διακινδυνεύετε τίποτε ἐκ τῆς πολλῆς ἀνυπομονησίας καὶ σπουδῆς; ἀκολουθήσατε τὴν συμβουλὴν τοῦ Βακουίνου. Μόνον διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τῆς διαδόσεως εἰς τὰ πλήθη θὰ δυναθῇ ἡ Ἐπανάστασις; νὰ παραγάγῃ καρπὸς διαρκεῖς. Ἐργάζομαι εἰς τὴν συγγραφὴν προγράμματος καρπὸς καὶ ὀρισμένου, καὶ ἐνὸς σχεδίου ὀργανισμοῦ, ἄνευ τοῦ ὁποῖου οὐδέποτε θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν. Μὲ ὅλην τὴν ἀξίωσιν τῶν πλείστων φίλων μας, οὐδέποτε θὰ προσελκύσωμεν τὰ πλήθη ἄνευ προγράμματος ὀρισμένου, οὐδέποτε γενήσεται Ἐπανάστασις ἄνευ συγκεντρώσεως διοικητικῆς, ἥτις συγκεντρώσεως δύναται νὰ συντραβῇ ἀφοῦ ἐπιτύχωμεν.»

— Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ γνώμη μου, εἶπεν ἐπιδιοκιμαστικῶς ὁ Σιλίνος.

Ὁ Κορμῶφ ἐπανελάβε τὴν ἀνάγνωσίν του.

«Πρὸς τοῦτοίς πρέπει νὰ θέλωμεν τὸ δυνατόν γενέσθαι νὰ ἀρκεσθῶμεν κατ' ἀρχὰς εἰς μικρὰν δόσιν ἐλευθερίας καὶ χάρις εἰς αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν, θὰ εθιάσωμεν εἰς τὸν τελικὸν ἡμῶν σκοπόν.»

— Τοῦτο εἶναι ὀρθόν, προσέθηκεν

ἀκόμη ὁ πρίγκηψ Σιλίνος. Δὲν θὰ κατορθώσωμεν νὰ κατακτήσωμεν ὀριστικῶς τὸν λαὸν εἰμὴ διδάσκοντες αὐτόν. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τῷ 1825 ὁ στρατιώτης τοσοῦτο ἦτο ἀμάθης ὥστε διὰ νὰ πεισοῦν νὰ ἀνακράξη Ζήτω τὸ Σύνταγμα! τὸν ἐλάμαυεν νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἦτο ἡ σύζυγος τοῦ συνταγματάρχου. Τί νὰ περιμένῃ τις παρὰ λαοῦ βεβουθυθισμένου εἰς τοιαύτην ἀμάθειαν;

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΒΙΚΤΩΡΙΑΝΟΣ ΞΑΡΔΟΥ

Ὁ Βερκιγγετόριξ οὐδέποτε παρεστάθη, ἀλλ' εἰς τὸν πύργον τοῦ Μαυρὸ εὐρίσκειται σήμερον, ἑτέρα ἀνάμνησις ἡμερῶν ἀνεχείας, φωτογραφικὴ τις εἰκὼν, μεγάλων ὀπωσούν διαστάσεων, ἀνηρτημένη ἐπὶ τοῦ τοίχου ἢ εἰκὼν αὐτῆ παριστᾶ ὅλους τοὺς κλητῆρας τοῦ δικαστηρίου τῶν Παρισίων, ἐν μέσῳ τῶν ὀπιῶν ἐξέχει ὁ τραγικός κλητῆρ.

Ἐπ' αὐτὴν κεῖται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή, γεγραμμένη μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τοῖς κλητῆρσιν καλλιγραφίας

Τῷ Β. Σαρδού.

Ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνεργάτης Χ. συγγραφεὺς τοῦ Βερκιγγετόριξος καὶ κλητῆρ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τῶν Παρισίων.

Ἡ Δεζάζε ἐν τούτοις δὲν ἀπέκαμνε προστατεύουσα τὸν Σαρδού καὶ οὗτος δὲν ἀπέκαμνε ἐργαζόμενος.

Εἰς τὰ οἰκοδομηθέν παρ' αὐτῆς θέατρον παρεστάθη Ἡ νεός τοῦ Φιγρώ, κωμῳδία τοῦ Vanderburch ἣν ἐπεξεργάσθη καὶ ἐπιδιόρθωσεν ὁ Σαρδού, ἐπεξεργασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βαρριέρ, εἰς ὃν καὶ ἀπέμεινε ὀλόκληρος ἡ τιμὴ τοῦ θριάμβου, καὶ καλουμένη Οἱ νευροπαθεῖς.

Ἡμέραν τινα ὁ Σαρδού ἀνέρχεται τὴν κλίμακα τοῦ Vaudeville καὶ ζητεῖ τὸν κύριον Βοιγγελδιέ, γραμματέα τοῦ διευθυντοῦ.

— Ἐγὼ εἶμαι τί θέλετε;

— Εἶμαι ὁ Σαρδού.

— Σαρδού;... Δὲν γνωρίζω αὐτὸ τὸ ὄνομα. Τί ζητεῖτε;

— Πιρουσίασα μίαν κωμῳδίαν πρὸ ἐξ μηνῶν.

— Εἰς τίνα τὴν ἀφήσατε;

— Εἰς τὸν θυρωρὸν.

— Οὐμ! δὲν τὴν ἀνέγνωσα.

— Καὶ δὲν θὰ τὴν ἀναγνώσῃτε;

— Αὐτὸ μόνον μᾶς ἔλειπε, ν' ἀναγνώσκωμεν ὅλας τὰς κωμῳδίας, ὅσας

μᾶς στέλλουν! Ἐπιτρέψατε μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας καὶ θὰ σᾶς ἀποδώσω τὸ χειρόγραφον.

Ἐπρόκειτο, τίποτε ὀλιγώτερον, εἰμὴ περὶ τῆς κωμῳδίας Les petites de mouche μιᾶς τῶν ὀραιότερων τοῦ Σαρδού τῆς ὀραιότερας ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἁρμονίας μεταξὺ τῶν διαφόρων μερῶν τοῦ ἔργου.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήξη τινα, ἐφοῦ εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Δουμάς μετὰ κόπου ἠδυνήθη νὰ διδάξῃ τὴν Κυρίαρ μὲ τὰς Καμελίνας, ὅτι οἱ διευθυνταὶ τῶν Ἰταλῶν δραματικῶν θεάτρων ἔκριναν ὅτι ὁ Γολδόνης τοῦ Φερράρη ἦτο κωμῳδία, ἣν οὐδὲν κοινὸν θεάτρον θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποφέρει, ὅτι εἰς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ περιφροτέρων ἠθοποιῶν ἀπάντησε πρὸς τινα παρακινουντα αὐτόν ν' ἀναεῖδᾶσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸν Ἄρδου οἱ τῆς Ἰβρέας τοῦ Μορέλλη.

— Διὰ δρᾶμα, τὸ ὁποῖον θὰ δοθῆ μίαν καὶ μόνην φορᾶν, δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ κατασκευάσωμεν νέας ἐνδυμασίας.

Ἀλλ' ὅπως ὁ Γολδόνης, ὅπως ὁ Ἄρδου οἱος, οὕτω καὶ ἡ κωμῳδία τοῦ Σαρδού, χάρις εἰς τὴν προστασίαν τῆς κυρίας Δεζάζε, παρεστάθη ἐπὶ τέλους. Ἀφ' ἧς ἡμέρας δὲ αὕτη παρεστάθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Vaudeville, τὸ ὄνομα τοῦ Βικτωριανοῦ Σαρδού, ἀπέκτησε τὴν ὀρειλομένην αὐτῷ θέσιν ὁ ἱατρὸς τοῦ νοσοκομείου Νέκερ, ὁ ἀφανὴς συνεργάτης τῆς Παγκοσμίου Βιογραφίας, ὁ διδάσκων τὴν φιλοσοφίαν τοῦ καθολικισμοῦ πρὸς ὀθωμανοὺς προσπλύτους, περκεκάθισε μεταξὺ τῶν ἐνδοξοτέρων συγγραφέων τοῦ συγχρόνου γαλλικοῦ θεάτρου.

**

Καὶ τὸ ἤξιζε βεβαίως. Εἶνε τῷ ὄντι ἀρετὰ παρήγορος ἡ ἰδέα ὅτι ὁ τόσον εὐφυὴς καὶ τόσον καρτερικὸς ἄνθρωπος οὗτος δὲν ὑπέκυψε εἰς τὴν δυστυχίαν, ἥτις τὸν κατεμάστισεν.

Ἐξ ἄλλου ὁμοῦς εὐκαταῖον εἶε καὶ ὁ Σαρδού, ὅστις πρὸ τίνος κειροῦ ἐδήλωσεν ὅτι ζητεῖ ἱκανοποίησιν, διότι ἱταλικὸς τις θίασος ἐπεχείρησε νὰ παραστήσῃ τὴν Ἄδραν μόνον μετὰ ἑπτὰ δοκιμάς, νὰ ἐνθυμηθῆ πόσας δυσκολίας ἠναγκάσθη νὰ ὑπερικήσῃ καὶ πόσας ἡμέρας δυστυχεῖς διήλθε, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον νὰ ὀμιλῇ οὕτως ὑπερηφάνως περὶ τοῦ ἰταλικοῦ θεάτρου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐκ τῶν ἰταλῶν συγγραφέων ὀλίγοι εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ γράψωσι τὴν Ἄδραν ἄλλ' ἐξ ἁλλῶν εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ αὐτῶν, ἂν δὲν ἔχωσιν ἕτερον πόρον ζωῆς, πλὴν τοῦ θεάτρου, βυθίζονται μέχρι λαίμου εἰς τὰ

χρέη καὶ ἡ Ἰταλία εἶναι χώρα, ὅπου οἱ κλητῆρες δὲν γράφουν τραγωδίας— ἀλλὰ κάμνουν.

Babby

ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ὁ Βολταῖρος γεννηθεὶς τῷ 1694 ἐν Chatenay, πλησίον τῶν Παρισίων, ἦ ἐν αὐτοῖς τοῖς Παρισίοις, ἦτο υἱὸς τοῦ Φραγκίσκου Ἄρουέ, συμβολαιογράφου καὶ θησαυροφύλακος τῆς βουλῆς τῶν κομήτων, καὶ τῆς Μαργαρίτας Ὁμάρ, οἰκογενεῖας εὐγενοῦς ἐκ Πουατου. Ἐκκαμνε λαμπρὰς μελέτας ἐν τῷ Γυμνασίῳ Λουδοβίκου τοῦ μεγάλου, διευθυνομένου τότε ὑπὸ τῶν Ἰουσκίτων καὶ ἔλαβε θέσιν παρ' ἐνὶ ἐπιτρόπῳ.

Ἀλλὰ πρῶτός τις κληῖσις τὸν ἔσυρε πρὸς τὰ γράμματα καὶ τὴν ποίησιν. Ἀπὸ τῆς νεότητος αὐτοῦ παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Ninon, ὅστις τῷ ἐκληροδότησε δισχίλιον φράγκα πρὸς ἀγορὰν βιβλίων. Εἰσήχθη ἐνωρίς ἐν τῷ κύκλῳ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, τῶν καλῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἀπίστων, διὰ τοῦ ἀββᾶ Σατονέφ, ἀναδόχου του, ἀπίστου καὶ αὐτοῦ, καὶ ἦνθλησε μεγάλην ἐλευθερίαν τοῦ σκέπτεσθαι.

Εἰκοσιεὶς ἐτῶν ὦν ὁ Βολταῖρος εἶχεν ἤδη τοιαύτην φήμην ἐπὶ κακίᾳ ὥστε τὸν κατηγορήσαν ὡς ὅτι συγγραφέα μιᾶς σατύρας κατὰ τοῦ 14ου Λουδοβίκου, ἥτις ἐφάνη ὀλίγον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως, καὶ ἥτις ἐτελείωνε διὰ τῶν ἐξῆς στίχων—

Γ' ai vu ces maux, et je n' ai pas vingt ans.

Τεθεῖς ἐν Βασίλλῃ, ἂν καὶ διεμαρτυρήθη περὶ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, ἔμεινε ἐν αὐτῇ πλέον τοῦ ἐνός ἔτους. Ἐξελθὼν τῆς φυλακῆς, ἐγκατέλειπε τὸ ὄνομα τοῦ Ἄρουέ ὑπὸ τὸ ὅποιον, καθὼς ἔλεγε, ἦτο πολὺ δυστυχῆς, καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Voltaire, ἐξ ἐνός κτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν μητέρα του. Κατὰ τὴν κράτησιν του εἶχε σχεδιάσει τὴν Ἑρρικιάδα καὶ συνθέσει τὸν Οἰδίποδα.

Ἡ Τραγωδία αὕτη ἐδιδάχθη τῷ 1718, καὶ ἔσχε τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν. Ὁ Βολταῖρος ἔδωκε μετὰ ταῦτα τὰς τραγωδίας Ἀρτεμίρην καὶ Μαριάνναν καὶ τὴν κωμῳδίαν ὁ Ἀδιάκριτος (1725) αἵτινες προσέθεσαν ὀλίγον τι εἰς τὴν ὑπόληψιν του ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἐτελείωσε τὴν Ἑρρικιάδα διεγείρας παγκοσμίους ἐπαίνοους.

Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐπιτυχιῶν τούτων ἐστεροῦθη τῆς ἐλευθερίας του ἱππότης τις ὄπλα δὴ τῆς Ρωάνης, παρὰ τοῦ ὀποίου ὁ Βολταῖρος εἶχε ζητήσει ἱκανοποίησιν διὰ βαρεῖαν ὕβριν, ἀντὶ πά-

σης ἀπαντήσεως τὸν ἐφυλάκισεν ἐν Βασιλλῆ (1726). Ὁ Βολταίρος δὲν ἐπαπέκτισε τὴν ἐλευθερίαν του ἢ μετὰ εἴς μῆνας καὶ διετάχθη ν' ἀπομακρυνθῆ τῆς Γαλλίας.

Κατὰ τὴν ἐξορίαν ταύτην ἐμελέτησε βαθέως τὴν γλώσσαν, τὴν φιλολογίαν, τὴν Ἀγγλικὴν φιλοσοφίαν. Ἐπανελθὼν κρυφίως εἰς Παρισίους μετὰ τρία ἔτη, παρεδόθη ταυτοχρόνως εἰς οἰκονομικὰς ἐπιθεωρήσεις αἰτίνας τὸν ἐπλούτισαν, καὶ εἰς φιλολογικὰ ἔργα τὰ ὁποῖα ἔθεσαν τὴν κορυφὴν εἰς τὴν δόξαν του· περὶ τὸ τέλος δὲ τῶν πέντε ἐτῶν παρήγαγε τὸν Brutus-Épiphyle-Zaïre τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἐξαισία — τὴν ἱστορίαν Καρόλου τοῦ 12ου καὶ ἐφανέρωσε τὰς φιλοσοφικὰς ἢ Ἀγγλικὰς ἐπιστολάς (1735) ἡδὴ δεδημοσιευμένας ἐν Λονδίῳ ἀλλ' ἐν τῇ Ἀγγλικῇ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον, ἕνεκα προσβολῶν τὰς ὁποίας ἀπηύθυνεν ἐναντίον τῆς θρησκείας, τοῦ κλήρου καὶ τῆς ἐξουσίας, ἐκλήν ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ δημίου, καὶ ὁ συγγραφεὺς ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ. Ἐκλείσθη εἰς τὸν πύργον τοῦ Citéy (ἐν Καμπανίᾳ) παρὰ τῇ μικροσσίᾳ Du Chatelet, γυναικὶ ἡδὴ ἐνδύξῃ διὰ τῆς καλαισθησίας τῆς καὶ τῶν γνώσεών της, καὶ μετὰ τῆς ὁποίας εἶχε συνδεθῆ δι' ἐντίμου συνδέσμου.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

A. A. ΒΕΡΙΝΙΚΗΣ

ΚΗΛΕΙΑ ΤΟΥ ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ

Τὸ σῶμα τοῦ πρίγκηπος ἐκομίσθη τῇ 29 Ἰουνίου εἰς Βούλβιτς ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ Euch antress ἧς ἡ αἴθουσα εἶχε στρωθῆ διὰ μαζανῶν παραπετασμάτων, πρὸς τὴν κεφαλὴν δὲ τοῦ φορέϊου εἶχε στηθῆ βωμὸς ἐφ' οὗ ἔκαϊον λαμπάδες. Τόση δὲ ἦτο ἡ κακοκαιρία ὥστε τὸ φέρετρον ἦτο δεμένον διὰ σχοινίων καὶ παρ' ὀλίγων νὰ καθ' ἓκ τῆς πτώσεως δύο ἀνημέρων κηρίων.

Τὸ σῶμα ἤχθη εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ δώδεκα νεανῶν ἡγουμένων δύο ἱερέων καὶ ἀκολουθούντων τοῦ πρίγκηπος Μυρακαὶ ἄλλων τινῶν, μεθ' ὧν ἠνώθησαν τριακόσιοι βοναπορτισταὶ καὶ στρατηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ ἄγγλοι. Ἀλλὰ τὴν προσοχὴν πάντων προσείλκυσε γέρον στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος Α', ὀνόματι Σεβέ, πρόεδρος τῆς ἐταιρίας τοῦ μεταλλείου τῆς Ἀγίας. Ἐλένης, 82 ἐτῶν πολεμήσας ἐν Λειψία, Μόσχα καὶ Βατερλώ. Ἐν τῷ παρεκκλησίῳ ὅπου κατετέθη τὸ σῶμα προσήλθεν ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας καὶ οἱ δούκες τοῦ Β-

διμβούργου καὶ τοῦ Καίμπριτς. Ἐκ τῶν στρατηρχῶν τῆς Γαλλίας μόνος ὁ Λεμπέρ παρέστη.

Τὴν ἐπομένην, 30 Ἰουνίου, ἐγένετο ἡ κηδεία. Τὴν δεκάτην π. μ. ἡ βασίλισσα Βικτωρία καὶ ἡ πρίγκηπέσσα Βεατρίκη μετέβησαν παρὰ τῇ Εὐγενείᾳ φέρουσαι πληθὺν ἀνθοδέσμων ἐξ ἰων καὶ καμελιῶν ἐκ τοῦ κήπου τοῦ Οὐίνσορ, αἰτίνας ἐτέθησαν ἐπὶ τοῦ φερέτρου.

Μετὰ μικρὸν ἀφίχθησαν ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πρίγκηπέσσα τῆς Οὐαλλίας, οἱ δούκες τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ τοῦ Κανὸ ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος, ὁ δούξ τοῦ Καίμπριτς, πρίγκηψ τοῦ Τέκ, ὁ βασιλικὸς πρίγκηψ τῆς Σουηδίας, οἱ πρεσβεύται τῆς Γερμανίας. Ῥωσσίας καὶ Δανιμαρκίας καὶ πλείστοι ἀνώτεροι ἄγγλοι ἀξιωματικοί, πάντες ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ φέροντες πένθος εἰς τὸν βραχίονα, ἡ δὲ πρίγκηπέσσα τῆς Οὐαλλίας ἔχουσα εἰς τὴν χεῖρα μεγίστην ἀνθοδέσμην λευκῶν ῥόδων καὶ ἰων.

Συγχρόνως σχεδὸν ἀφίκοντο ἡ στρατιωτικὴ συνοδία συγκαμμένη ἐξ ἑννέα πυροβολαρχιῶν, 4 οὐλαμῶν ἵππικῆς τῆς ἰρλανδικῆς βασιλικῆς φρουρᾶς καὶ τοῦ 23 συντάγματος τῶν ἐπιπέκτων τῆς Οὐαλλίας. Πάντα τὰ καταστήματα εἶναι κλειστά καὶ πενθηροῦντα, τὰ δὲ παρακείμενα μέγαρα ἔχουσι ἀναπετάσει μεσίστιον τὴν τρίχρουν σημαίαν. Ἀπειροὶ δὲ κόσμος πενθηροῦν καὶ πρεσβεύται ἐκ Παρισίων, Αἰλλῆς καὶ ἄλλων πόλεων ἀφικνοῦνται.

Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενεία παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν νύκτα γονυκλινῆς καὶ προσευχαμένη, τὴν δὲ πρῶταν ἔσπερον αὐτὴν εἰς τὴν κλινὴν τῆς. παρὰ τῇ ὁποίᾳ διέμεινε καὶ ἡ βασίλισσα Βικτωρία, μέχρις οὗ ἠκούσθη τὸ πρῶτον τηλεβόλον τὸ ἀγγέλον τὴν ἀναχώρησιν τῆς νεκρικῆς πομπῆς εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τότε ἡ βασίλισσα μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Βεατρίκης μετέβησαν εἰς μικρὸν περὶ πτερον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου διέβη ἡ κηδεία.

Ἦγείται ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ λογγοφόροι, εἶτα δὲ οἱ μαθηταὶ τοῦ Βούλβιτς, οἵτινες ἀποδίδουσι τὰς στρατιωτικὰς τιμὰς εἰς τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν συμμαθητὴν. Ἐπεται τὸ φορεῖον συρόμενον ὑπὸ 8 ἵππων μαύρων ἀνηκόντων εἰς ἄγγλους ἀξιωματικούς καὶ κεκαλυμένον μετὰ γαλλικῶν καὶ ἄγγλικῶν σημαίων καὶ ἀνθέων, ὧν ἐξέχει φερόμενον ὑπὸ δύο στρατιωτῶν, τὸ λαμπρὸν στέμμα τὸ σταλὲν ὑπὸ τῆς βασίλισσας Βικτωρίας. Εὐθὺς ὀπισθεν τοῦ φερέτρου βαδίζει μελανημονῶν ὁ ἀγαπητὸς ἵππος τοῦ πρίγκηπος καὶ ὁ ἔμπιστος αὐτοῦ θαλαμηπόλος Οὐλμαν.

Εἶτα ἠκολούθουν ἡγούμενοι τῆς συνοδίας· ὁ πρίγκηψ Ἰερώνυμος Ναπολέων

καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ μετὰ τῶν ἄλλων μελῶν τῆς οἰκογενείας ἐλθόντων εἰς Ἀγγλίαν, εἶτα δὲ ὁ ναύαρχος Δυπερρέ, ὁ Ρουέ, ὁ Παῦλος Κασσανίνα καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἐπίσης ἠκολούθει ὁ συνταγματάρχης Στάνλεϋ, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας, καὶ ὄμιλος ἀξιωματικῶν ἄγγλων ἐν μεγάλῃ στολῇ. Μία δὲ μόνη γαλλικὴ στολὴ φαίνεται, εἶναι δὲ αὕτη ἡ τοῦ γηραιοῦ Σεβέ τοῦ στρατιώτου τοῦ Ναπολέοντος Α'. Τὴν συνοδίαν κλείουσι πλείσται πυροβολαρχίαι.

Εἰς ἕκαστον πρῶτον λεπτὸν ἀκούεται εἰς κανονοβολισμός, ἡ δὲ μουσικὴ παιανίζει τὸ νεκρῶσιμον ἐμβατήριον τοῦ Βετόβεν. Ἐπολογίζεται ὅτι ἡ συνοδία καὶ οἱ συρρέυσαντες θεαταὶ εἰς Σισλεχούρστ ἀνῆρχοντο εἰς 100,000 ἀνθρώπους.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τὴν 27ην Ἰουνίου ἐν τῇ πόλει τῆς Πράγας διεδραματίσθη τὸ ἐξῆς σπαρταξικάρδιον γεγονός.

Δύο ἐργάται, ἔργων πολυτελείας, οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ καὶ Ἀντώνιος Βόνδρα παρουσιάσθησαν περὶ τὴν μεσημβρίαν πρὸς τὸν πρῶτον προϊστάμενον τῶν κ. Ἰωσήφ Ἐβέρ, ἑκατὸς ἔχων εἰς χεῖρας πολύκροτον. Ἀμερότεροι ἐπυροβόλησαν τὸ πρῶτον κατὰ τῆς ἀδελφῆς τῶν Ἀννης Βόνδρας ἧτις εἰργάζετο ἐν τῷ ἐργοστασίῳ, ἦν καὶ ἄφησαν ἄπνου πρὸ τῶν ποδῶν τῶν εἶτα ἐπυροβόλησαν ἐπανειλημμένως κατὰ τοῦ προϊσταμένου τῶν κατὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ κατὰ τῶν ἐργατῶν, κατὰ τῶν τελευταίων ἐπετέθησαν καὶ δι' ἐγχειριδίων.

Ἡ θηριώδης ἐπίθεσις αὕτη πηρήγαγε τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα.

Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐργοστασίου θανατηφόρως ἐπληρώθη· ἡ σύζυγός του ἐπληρώθη· ὁ ὑστερογενὴς ἀδελφὸς τῶν δολοφόνων λαβὼν 21 πληγὰς εἰς τὴν κεφαλὴν πνέει τὰ λοιπῆθια. Παῖς τοῦ προϊσταμένου διετῆς ἐπικινδύνως ἐπληρώθη τὴν κεφαλὴν, βρέφος 8 μηνῶν ἐτραυματίσθη· δύο ἐργάται ἐπληρώθησαν, ἡ ἀδελφὴ Ἄννα ἐφονεύθη, καθὼς καὶ εἰς ἐργάτης.

Οἱ μανιώδεις ἐδέθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς ἀρχάς. Ἐλατῆριον τοῦ κακουργήματος ἦν ἡ ἐκδίκησις, διότι ὁ προϊστάμενος αὐτῶν ἠνιχθῆ αὐτῆς ἐργασίας!